

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๑
สายอำเภอเมืองอุทัยธานี-อำเภอหนองขาหย่าง-อำเภอบ้านไร่
ตอนอำเภอหนองฉาง-อำเภอบ้านไร่

พ.ศ. ๒๕๒๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
จังหวัด หมายเลข ๓๐๑๑ สายอำเภอเมืองอุทัยธานี-อำเภอหนอง
ขาหย่าง-อำเภอบ้านไร่ ตอนอำเภอหนองฉาง-อำเภอบ้านไร่ ในท้องที่
อำเภอหนองฉางและอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งได้กระทำการ
สำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๑ สายอำเภอเมืองอุทัยธานี—อำเภอหนองขาหย่าง—อำเภอบ้านไร่ ตอนอำเภอหนองฉาง—อำเภอบ้านไร่ พ.ศ. ๒๕๒๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๑ สายอำเภอเมืองอุทัยธานี—อำเภอหนองขาหย่าง—อำเภอบ้านไร่ ตอนอำเภอหนองฉาง—อำเภอบ้านไร่ อยู่ในท้องที่อำเภอหนองฉาง และอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุตานนท์

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๒ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ สิงหาคม ๒๕๒๘

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๑ สายอำเภอเมืองอุทัยธานี-อำเภอหนองขาหย่าง-อำเภอบ้านไร่ ตอนอำเภอหนองฉาง-อำเภอบ้านไร่ ในท้องที่อำเภอหนองฉาง และอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้